

Урок 2

Пізнати Бога

I. Вступ:

- Вітаю вас, шановні друзі, на уроці суботньої школи. Ми продовжуємо досліджувати загальну тему уроків *Зростання у взаєминах з Богом*.

Питання 1: *Як відбувається таке зростання?*

- Вражаючий досвід зростання у взаєминах з Богом представляє життя Мойсея...

Питання 2: *Читаємо Вих. 3:6. А тепер читаємо Вих. 33:11 (I ч.).*

- Спочатку він боявся споглянути на Бога... А потім говорив лице в лице...

Питання 3: *Як таке могло статися? Читаємо вірші 13, 18 (Огієнко).*

- *Об'яви ж мені дорогу Свою, і я пізнаю... Покажи мені славу Твою. Тобто характер...* Ось таємниця зростання Мойсея!

- Тільки завдяки *пізнанню Бога, пізнанню Його характеру*, Мойсей зміг сидіти за одним столом з Богом.

- І розмовляти з Владикою Всесвіту *лице в лице...*

Питання 4: *Брати і сестри, а нам, вбогим лаодикійцям, чи можливо сьогодні сидіти за одним столом з Богом? Об'явл. 3:20 (II ч.)*

- *Буду вечеряти з ним, а він зі Мною...* Сидіти з Ісусом за одним столом... Більше того! Ми можемо сидіти поруч з Ісусом не лише за столом...

Питання 5: *А де ще? Об'явл. 3:21 (I ч.).*

- Поруч з Ісусом, на Його престолі! Всю вічність!

Питання 6: *І що для цього треба робити, ще раз наголошує заголовок сьогоднішнього уроку:*

Пізнати Бога

Питання 7: *Про це пізнання говорить і*

Пам'ятковий вірш: Івана 17:3

- Подумаймо, брати і сестри: між знанням *Бога* та *вічним життям* Ісус ставить знак рівності. Немає нічого більш важливого, ніж знати Бога.

II. Основна частина

Додатки до рубрики: Ясніше уявлення про Бога (неділя)

- В минулу суботу, ввечері транслиувалася проповідь Артура Штеле під цікавою назвою: *Не тримайтеся за свій «Запорожець»*...
- В цій проповіді проповідник підняв проблему, чому молодь покидає наші громади...

Питання 1: Чому ж це відбувається?

- Уявіть собі, – сказав Артур Артурович, – молоду людину, котрій ми говоримо:
 - *На дискотеку ходити не можна;*
 - *проводити час за ігровими автоматами не можна;*
 - *пізно засиджуватися за гаджетами не можна.....*
- Ми запрошуємо молодь залишити це все... Залишити свій «Запорожець»...

Питання 2: А з чим вони залишаться? Куди ми кличемо нашу молодь?

- Ні з чим! Ми кличемо молодих людей в нікуди! І цілком природно чекати, що молоді люди обома руками будуть триматися за свій «Запорожець»!
- Бо краще мати хоча б його, ніж нічого! Хоч він горбатий, старий, негарний, але все-таки це щось, а не нічого!

Питання 3: Що нам зробити, щоб молода людина сама захотіла залишити свій «Запорожець»?

- Запропонувати їй... *що?* Новенький «Мерседес»... Замісить дискотеки, ігрових автоматів і гаджетів, запропонувати їм *Визначнішого від десяти тисяч інших* (Пісн. 5:10)...

Питання 4: Ми так робимо?

- А ми самі Його знаємо?... На власному досвіді ми самі пізнали, відчували, Який Дивовижний Бог? Яка насолода бути з Ним?...
- Як часто наше серце тріпотить, відчуваючи Господа поруч?... Куди і до чого ми кличемо наших дітей? Нікуди?... Й ні до чого?...
- Тоді не дивуймося, що такий високий відсоток молодих людей залишають Церкву, тримаючись свого «Запорожця»...
- *Знати Бога – означає любити Його*... Пізнаючи, Яким є Бог, Яким є Його характер, яка Його природа, – неможливо не полюбити Його!
- Неможливо не оцінити цей шикарний «Мерседес»...

Питання 5: Пам'ятаємо Чіпку? Пам'ятаємо, що він зробив з іконою? Чому він виколов ножем очі «бозі»?

- Тому, що «бозя» не давав йому, голодному, з'їсти шматочок хліба... Цей самий «бозя» «не дав» Єві з'їсти шматочок смачного райського плоду!

Питання 6: Хто є маляром таких картин? Бут. 3:1-5

- «Вже від початку великої боротьби сатана прагнув показати Божий характер у фальшивому світлі» (ПП, [338]).

Питання 7: Хіба можна любити такого «бозю»? Тим більше, які стосунки можна з ним будувати?

Додатки до рубрики: Бог Святий (понеділок)

- Сьогодні «землю огортає темрява спотвореного розуміння Бога. Люди втрачають знання про Його характер... У наш час має проголошуватися вістка від Бога... У темряву світу має пролитися світло Його слави: доброти, милосердя й істини... Остання вістка милості, яку потрібно нести світові, – це відкриття Його характеру любові» (НУХ, [415]).

Питання 1: Як називається остання вістка, котру ми повинні нести світові?

- *Трьохангельська вістка!* Але в наведеній цитаті, остання вістка... – це відкриття Божого характеру любові...

Питання 2: Чи це протиріччя? Чи можна Трьохангельську вістку назвати відкриттям Божого характеру любові?

- Не тільки можна, а потрібно! В цій цитаті Дух пророцтва має на увазі саме *Трьохангельську вістку!*

- Ця вістка відкриває люблячий характер Бога, Котрий не хоче загибелі грішника! Тому й посилає останній заклик Своєї любові до загиблого світу.

Питання 3: А ми самі знаємо характер Бога? Ми можемо Його достойно представити своїм дітям, нашій молоді та світові?

- Як бачимо, пізнавати Божий характер важливо не лише для того, щоб самим отримати вічне життя! Але й привести у вічність багатьох інших...

- Тому сьогодні ми розглянемо декілька дивовижних якостей Божого характеру, щоб краще пізнати Його і краще представляти ближнім.

Питання 4: Яка з цих якостей стоїть першою? Ісаї 57:15 (І ч.). Що означає вираз «Святий Його Ймення»?

- В характері, в натурі Господа немає нічого поганого, ніякого негативу, нічого непривабливого, нічого, що відштовхує...

- Він повністю вільний навіть від тіні зла, від натяку на гріх...

Питання 5: Який особливий вислів підібрав Мойсей, щоб змалювати Божу святість? Вих. 15:11

- Препрославлений святістю... Ось чому в Його присутності не може вижити грішник!

- Тому Бог зробив усе, щоб грішник жив перед Його лицем всю вічність...

Питання 6: І чого це коштувало Богові?

- *Голгофи*... Саме там Усесвіт пізнає вершину другої найважливішої риси Божого характеру...

Додатки до рубрики: Бог є Любов (вівторок)

Питання 1: Про неї ми читаємо 1 Івана 4:7-10.

- «Віддаючи Свого Сина, Бог віддав нам усе Небо. Більшого Він дати вже не міг... Бог віддав *Самого Себе* в Особі Свого Сина» (РЧ. 2023.19/VII; 29/IX).

Питання 2: Що було для Ісуса найстрашнішим на Голгофі? Чи фізичні муки розп'яття?

- Ні! На хресті Ісус майже не відчував фізичних мук (див. БВ, [752-753])... Такими жахливими були Його душевні муки...

Питання 3: А що було епіцентром душевних мук Ісуса? Матв. 27:46.

Скажіть, де був Бог Отець, коли Його Син помирав на хресті? На Небі?

- Отець був тут! Він був біля жертовника Свого Сина! Але «в густій темряві Бог приховав Свою присутність» (БВ, [753-754])...

Питання 4: Чому? Чому Він не дав якийсь знак, видимий тільки для Сина, щоб підтримати Його, щоб дати знати, що Він поруч?

- Отець не міг цього зробити... Він обіймав закривавлене тіло Свого Сина, але ці дотики були невідчутними для Сина... Чому?

- Він не міг вигукнути подібно до Тараса Бульби під час страти його сина Остапа: «Синку, Я тут!». Чому?

- Тут, біля Свого Єдиного Бог беззвучно голосив, як Давид: *О, якби Я вмер замість Тебе! Ісусе, Сину Мій, Сину Мій!*

- Але Він не міг дозволити Собі розкіш ридати вголос...

Питання 5: Чому? О, чому ж дії Отця такі незбагненні?

- Тому що Син досягав вершини подвигу незбагненої Божої любові... А Отець досягав вершини незбагненої Батьківської Жертви.

- Син помирав **другою смертю**... «Христос мав померти, як мусить померти кожний порушник Закону, котрий продовжує грішити» (БВ, [799-800]).

- *Друга смерть* нерозкаяних грішників... «Це буде жахлива смерть, бо цим людям доведеться пережити таку ж агонію, яку пережив на хресті Христос» (Поради для Церкви. С. 51).

Питання 6: Як Отець пішов на таке?

- Це було «виконанням *Завіту*, укладеного ще до заснування світу». І не забуваймо, що Сам Син добровільно ініціював Свою Жертву в *такому величному й жахливому Плані спасіння* (БВ, [799-800]; див. КАСД. Т. V. С. 1133).

Питання 7: Читаємо Івана 3:16.

- Звернемо увагу на слово *віддав*... Це грецьке дієслово *дідомі* в його формі минулого часу.

- Воно означає *давати*. «Бог *дав* Свого Сина»... Але це дієслово має ще інші значення: *погодитися*, *дозволити*... Саме ці значення вжито Духом пророцтва:

- «Наскільки ж сильною була Його любов до світу, що Він *погодився віддати* Свого Єдинородного Сина, “щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне” (Івана 3:16)».

- «Ангели...співали...прославляючи велику милість і прощення Бога, Котрий *погодився* віддати Свого Улюбленого Сина на смерть за бунтівний рід... Він *дозволив* Своему Улюбленому Синові померти за переступ людини» (БВ, [22-23]; ІВ, [44-45, 45-46]).

Питання 8: Любов? Незбагненна! Неймовірна! Непояснима!

Додатки до рубрики: Бог у Творінні (середа)

- Особливі, унікальні якості Божого характеру відкриваються також і в процесі творення нашого світу.

Питання 1: Чому Господь творив? Бут. Розділи 1, 2

- Бог творив, бо любив... Весь перший розділ і три тексти другого розділу книги Буття – це опис Божого творчого труду.

Питання 2: А чим особливий розділ 2 із четвертого вірша до кінця?

- Тут даний детальний опис творення людини...

Питання 3: Яку лексичну відмінність ми помітили між цими уривками?

- В першому розділі й на початку другого, де Мойсей змальовує творення землі й неба, він вживає тільки одне Боже Ім'я – *Елогім*...

Питання 4: Що означає це Ім'я Бога?

- Воно відкриває властиву Богові *силу*, Його *Всемогутність* і представляє Його як Бога *Творця*.

- Це *трансцендентний* – безмежний і незбагнений Бог, Котрий перебуває за межами людського розуміння.

Питання 5: А яке нове Ім'я Бога з'являється вперше в Біблії саме в другому уривку?

- В другому розділі, де змальовано творення людини, вперше на сторінках Святого Письма з'являється Ім'я Боже *Ягве*. Тут воно повторене 11 разів!

Питання 6: Як ви думаєте, про що це говорить? Чому саме у зв'язку з людиною з'являється це Ім'я?

- Досліджуючи нещодавно книгу Вихід, ми переконалися, що Мойсей дуже акуратний, уважний і винахідливий письменник...

- Звернемо увагу, як він змальовує свою першу зустріч з Богом у книзі Вихід. У перших двох розділах книги він вживає Ім'я Боже *Елогім*.

- А в третьому, де змальовує свою зустріч з Богом, він починає вживати Ім'я *Ягве*... Ми помічаємо той самий почерк, що і в книзі Буття?

Питання 7: Що хоче підкреслити Мойсей? Прочитаємо Вих. 3:7 (CUV).

- *Ягве* промовив: *Я дійсно бачу гноблення Мого народу... і чую їхнє голосіння... Я знаю їхній біль!*

- Бог *Ягве* – *близький Бог! Іманентний!* Він – Бог *стосунків!* Саме через Ім'я *Ягве* відкриваються різні аспекти стосунків Бога з людьми...

- Дивовижно! Вже на самому початку Святого Письма Бог представлений, як *трансцендентний* – Всесильний, Неосяжний.

- Та *іманентний* – Близький, Котрий шукає стосунків зі Своїм творінням!

Додатки до рубрики: Еммануїл – з нами Бог (четвер)

- Це парадоксальне поєднання найяскравіше виявилось в Утіленні Божого Сина...

Питання 1: Читаємо Матв. 1:23.

- Погляньмо на ці фото...

Питання 2: Нас не дивує, що ці фотографії стоять поруч? Щось спільного в них ми знаходимо?

- Між цими зображеннями пролягло... 9 місяців. Цими фотографіями ми намагаємося представити Одну й Ту ж Саму Особу...

Питання 3: Читаємо Ісаї 9:5.

- *Дитя...* і водночас *Бог Сильний, Отець вічності...* Неосяжний і Близький... Який парадокс!

- «Христос... приховав сліпучу пишноту Своєї Божественності та прийшов жити як Людина серед людей» (Поради для Церкви, 105).

Питання 4: Для чого? Євр. 2:17 (І ч.), 12 (І ч.), 14 (І ч.), 11 (ІІ ч.), 12 (ІІ ч.)

- Бог *Ягве* з'явився в тілі, став Учасником людського тіла та крові, – як наголошує Павло, – щоб стати нашим *Братом, найближчим у Всесвіті Родичем!* І мати право викупити із рабства гріха весь людський рід!

- Щоб піднести його до Свого престолу... Дивовижний Бог!

Питання 5: Чи ми усвідомлюємо, на яке приниження пішов Бог Син?

- «Ми не можемо уявити той ступінь приниження, якому Він піддав Себе, прийнявши нашу людську природу» (1ВВ, 407).

- «Цар слави надзвичайно принизив Себе, прийнявши людську подобу. Ангели, які були свідками Його слави в небесних оселях... були

приголомшені, побачивши свого Божественного Володаря в такому великому приниженні» (РЧ. 2025. 3/1).

Питання 6: *Як довго Він буде перебувати в цьому приниженні?*

- Цілу вічність... Він назавжди залишиться *Емануїл* – з нами Бог! Він назавжди залишиться Трансцендентним та Іманентним:

- Піднесеним й Упокореним... Незбагненим і Близьким...

III. Закінчення:

- Завершуючи сьогоднішній урок, дозвольте запитати:

Питання 1: *В контексті пройденого матеріалу, хто нас найбільше дивує?*

- *Лаодикія*...

Питання 2: *Чому? Дозволити Такому Богові стояти і чекати біля своїх зачинених дверей?...*

- Більшої ганьби Царю Всесвіту важко завдати... Тому, Хто пішов на таке приниження у Віфлеємі, на таку Жертву на Голгофі заради нас...

- Шкодувати всього одну ранкову годину, щоб поспілкуватися з Ним?... Щоб посидіти з Ним за столом, споживаючи Його ж власний хліб?... О!

- Мимоволі виникає ще одне питання:

Питання 3: *Чи сидітиме такий лаодикієць з Христом на Його престолі?*

- На Його престол ми зможемо піднятися тільки від свого столу...